

ת"פ 26491/11/14 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26491-11-14 מדינת ישראל נ' א

ת"פ 52412-06-15 מדינת ישראל נ' א

תיק חיצוני: 000385454/2014

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	א א

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד נעה חסיד

ב"כ הנאשם, עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

החלטה

הנאשם יליד שנת 1936 - דהיינו, כיום הינו בן 80 שנה.

בתיק 26491/11/14 יוחסו לו עבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שתקף את אשתו - המתלוננת ואיים עליה במהלך ויכוח שנתגלע ביניהם על רקע דרישת המתלוננת מן הנאשם כי לא יסתובב בבית עירום. התקיפה נעשתה, בין היתר באמצעות מקל ההליכה בו נעזר הנאשם.

בתיק 52412/06/15 יוחסו לנאשם עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה בכך שתקף את אשתו - המתלוננת ואיים עליה. אף הפעם בוצעה התקיפה באמצעות מקל ההליכה והותירה על גופה של המתלוננת סימני חבלה.

הנאשם הופנה לבדיקה פסיכיאטרית.

הפסיכיאטר הסתמך, בין היתר, גם על מסמכים רפואיים קודמים ואף על שיחה עם בני משפחתו של הנאשם.

משיחה עם בני המשפחה הבין הפסיכיאטר כי בארבע השנים האחרונות חלה הדרדרות במצבו של הנאשם - הן במצבו הנפשי והן במצבו ההתנהגותי והתפקודי. מתוארת ירידה בזיכרון ובהתמצאות וכן חוסר מודעות לזמן ולתאריך. תוארו התנהגויות חריגות ביותר ועוד ועוד כמפורט בחוות הדעת, לרבות התפרצויות אלימות. שנה טרם האירועים הרלבנטיים, זומן לראשונה לייעוץ במסגרת מרפאה גריאטרית ולאחר מבחנים אובחן כסובל מדמנציה על רקע מחלת אלצהיימר.

בתאריך 22/2/15 זומן לבדיקה נוספת ונמצאו ליקויים של התמצאות בזמן ובמקום. נקבע כי הנאשם: "חולה דמנטי בחומרה בינונית על רקע מחלת אלצהיימר שיפוט ותובנה לקויים החולה תשוש נפש זקוק להשגחה 24 שעות".

מהתייחסותו של הנאשם עצמו עלה שהוא לא מודע כלל ועיקר להתנהלות הליך משפטי נגדו ולא זכר כלל ועיקר את האירוע נשוא כתב האישום. הוא מכחיש את המיוחס לו.

הפסיכיאטר עצמו קבע לאחר בדיקתו כי "נראה שמר אלמלך סובל מהפרעה נוירו קוגניטיבית מאג'ורית שמתבטאת בעיקר בירידה בזיכרון, בהתמצאות בשיפוט חברתי ובהתנהגות" עוד ציין הפסיכיאטר כי לאור כך שלא מצא הערכה של מצבו הנפשי של הנאשם בעת או בסמוך לאירועים נשוא כתב האישום לא יכול לקבוע בוודאות את מצבו בעת ביצוע העבירות. יחד עם זאת ולאור ניתוח הממצאים שהיו בפניו קבע הפסיכיאטר כי ניתן לקבוע שבעת האירועים סבל הנאשם מליקוי קוגניטיבי (דמנציה) שהשפיע ברמה מסוימת על התנהגותו ושיפוטו ולהערכתו לא נשללה ממנו לחלוטין היכולת להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשיו. לא ניתן לקבוע האם הליקוי היה חמור במידה כזו שהוא אינו אחראי למעשיו "ולא יצאנו מידי הספק".

מאידך גיסא - קבע הפסיכיאטר כי הנאשם אינו מבין לחלוטין את ההליך המתנהל נגדו ואת השלכותיו וכי הוא אינו כשיר לעמוד לדין.

המאשימה סברה כי אין די בחוות דעת זו ולא ניתן להסתפק בממצאיה וכי יש להפנות את הנאשם לוועדת האבחון על מנת לבחון את כושרו השכלי ואת מגבלותיו.

ב"כ הנאשם עתרה שלא לעשות כן ולהסתפק בחוות הדעת תוך שהדגישה כי הנאשם מטופל תרופתית וצמוד לו מטפל סיעודי כל העת.

לטעמה, יש להורות לאור חוות הדעת הפסיכיאטרית על הפסקת ההליכים בעניינו של הנאשם.

הפניה לוועדת האבחון תעשה כאשר הפסיכיאטר אינו מוצא ליקוי נפשי, או קיים ספק באשר לליקוי נפשי כזה ויש חשש כי מצבו של הנאשם נובע מליקויים אחרים שיש מקום כי ועדת האבחון תבחן האם הם קיימים אם לאו.

לא זה המצב בעניינו.

המצב בעניינו של הנאשם ברור. הוא סובל מליקוי קוגניטיבי ההולך ומחמיר. עיון בחוות הדעת מראה כי מצבו הולך ומחמיר על ציר הזמן ותוצאות אותו מבחן הנעשה לו מזמן לזמן על מנת לאבחן את מצבו זה, הולכות ומדרדרות. הנאשם אובחן כלוקה בדמנציה ולמרבית הצער, מצב זה לא יוכל להשתפר, אלא רק להדרדר.

כבר במצבו כיום קבע הפסיכיאטר כי הוא אינו כשיר לעמוד לדין.

על כן, לא יהיה כשיר לעמוד לדין גם בזמן כלשהו בעתיד.

במצב דברים כזה, לא מצאתי טעם כלשהו להפנותו אל וועדת האבחון.

בין אם תמצא הוועדה כי אינו סובל מליקויים נוספים ובין אם תמצא כי הוא סובל מליקויים נוספים לא יהיה בכך כדי לשנות את העובדה כי הוא סובל מדמנציה ובשל מצבו זה כפי שהוא סובל ממנו באופן המסוים כפי שנקבע - הוא אינו כשיר לעמוד לדין.

אשר על כן - אני מורה על הפסקת ההליכים בעניינו של הנאשם בשני התיקים אשר בכותרת ובכך ייתם הטיפול בשני תיקים אלה.

כפי שהובהר הנאשם מטופל תרופתית ואף זוכה לליווי צמוד של מטפל סיעודי ויחד עם זאת אני מורה כי עותק ההחלטה יועבר אל מנהלת מחלקת הרווחה במועצה המקומית מזכרת בתיה, על מנת שתוודא כי הנאשם מטופל כראוי ומקבל את שירותי הרווחה המתאימים למצבו. לאור הנטען בכתבי האישום יש אף לוודא מתן שירותי רווחה מתאימים לבני המשפחה במידת הנדרש.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, במעמד
הצדדים.